

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 40. Quid est praedestinatio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

M
na.
i cer-
tia su
Deus
ientia
s eue-
ra, se-
: licet
ræsci-
ropo-
quod
nctim
n sen-
enim
ultat
ri
pos-
non
pos-
sci-
mata
mu-
est.
adeo
, nec
nuit

L I B E R I.

minui: imo & absque sui mutatione,
Deus scire potest, quod nescit: & po-
test velle, quod nō vult. Et hoc si pro
positiones illę diuinim intelligentur. *Hie. 10.6.*
Sic enim designant Deum habere li
bertatem & potentiam omnia scien-
di vel non sciendi sicut ab æterno ha
buit. Et hoc, loquendo de scientia ap
probationis. Potest ergo & ad hunc
sensum plura scire quam scit, & con
tra pauciora scire quam scit, sed sine
sui mutatione.

Prouidentia quoque Dei omnes
creatüræ simul gubernantur, quam
uis non æqualiter omnibus proui
deat, sed cuilibet secundum modum *Sap. 12.*
suum.

Caput 40.

Quid est prædestinatio?

Prädestinatio (quæ scilicet præ-
scientiæ subditur, & tanquam *Aug. lib.*
forma intellectu substernitur) *de præ-*
dest. c. 10.
en gratiæ in præsenti, & gloriæ in fu
turo præparatio. Nec propriè com- *in 10.7.*
plexitur, nisi electos. Præscientia au
tem etiam protenditur ad damnan
dos.

Est autem certus prædestinatorū
nummerus, eo quod nullus damnan
dus saluari possit, nec saluādus dam
nari,

LOCORVM COMMVNIVM
narī. Vnde & illæ propositiones: præ-
scitus potest saluari: vel prædestina-
tus potest damnari, in sensu compo-
sito falso sunt, licet in sensu diuisio cō-
cedantur. Neq; etiam prædestinatus,
esse potest non prædestinatus, nisi se-
cundum distinctionem daram.

Cuius etiam effectus, est saluatio: si
cū effectus reprobatiōis, damnatio.

Caput 41.

Est ne ulla prædestinationis & repro-
bationis meritoria in homi-
ne causa?

Rom. 9.
Malac. 1.
Rom. 5.

Rom. 9.

Rom. 9.

Obdurationis quidem, quæ sci-
licet est gratiæ diuinæ subtra-
ctio, seu non collatio, meritū
aliquid est, scilicet obdurationi præce-
dens peccatum: non autem reproba-
tionis, quæ s. est æterna. Prædestina-
tionis autem, neque si species æter-
nam Dei electionem, neq; si contem-
pleris temporalem ipsius gratiæ col-
lationē, aliqua causa esse potest dun-
taxat ex prædestinato: quia primam
gratiam nullus meretur, alioqui gra-
tia non diceretur, quæ scilicet gratis
datur. Itaq; non propter merita futu-
ra seu bona, seu mala Deus hunc ele-
git, & illum reprobavit: sed liberè
iuxta